

РЕШЕНИЕ

№ 19447

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2925** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256, ал.1 от АПК.

Образувано е по жалба на Р. И. И. срещу неоснователно бездействие на кмета на Столична община, да изпълни законовото си задължение, като внесе в Столичния общински съвет за разглеждане мотивираното искане на жалбоподателя по реда на чл.45ж, ал.2 от ППЗСПЗЗ вр.§ 27, ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ.

Оспорващият сочи, че производството е започнало през 2013 г., преди измененията на ЗСПЗЗ от 2016 г., поради което приложение следвало да намери хипотезата на § 27, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, според която неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд се приключват по досегашния ред. Твърди, че със заявление от 22.01.1992 г. баба му – Б. Б. Н. поискала възстановяване правото на собственост на наследниците на Б. С. М. /нейн баща/ за имот – нива, находяща се в местността „Над църквата“ с площ от 2.000 дка. в землището на [населено място]. С протокол № 1357/22.12.1992 г. Поземлена комисия „П.“ е постановила признаване правото на възстановяване собствеността върху имота. Жалбоподателят И. в качеството му на пълномощник на баба си Б. Н. подал в ОСЗ „П.“ /сега „Източна“/ заявление с вх. № ВС-01-262/01.03.2013 г. за възстановяване на процесния имот. На 07.06.2024 г. от ОСЗ „Източна“ било изпратено мотивирано искане с изх.№ ПО-15-18937-3/07.06.2024 г. до Столична община, съдържащо всички изискуеми реквизити за по-нататъшно процедиране на преписката и завършване на производството, като Кметът на СО да внесе докладна за разглеждане в СОБС. Въпреки това, ответникът не изпълнил задължението си, като незаконосъобразно бездействал в нарушение на § 27, ал.1 и ал.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Същевременно в свое писмо с изх. № СОА-24-ДИ04-2063-6/21.11.2024 г. поставил допълнителни

изисквания – да бъде извършено ново заснемане на вече заснетия имот.

По изложените съображения жалбоподателят отправя молба към съда да осъди кмета на Столична община да изпълни задължението си произтичащо от нормативен акт и да внесе докладна за разглеждане в СОБС, за обезщетяване на наследниците на Б. М. със земя от общинския поземлен фонд.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена от съда. Претендира присъждане на направените в производството разноски, за които представя списък.

Ответникът – кмет на Столична община, редовно призован, не изпраща процесуален представител в съдебното заседание. При изпращане на административната преписка в съда е изразено писмено становище за недопустимост и неоснователност на жалбата, поради което и съдът следвало да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. При такъв изход на спора се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираните от страна на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С протокол № 1357/22.12.1992 г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на [населено място], т.4, Поземлена комисия „П.“ е постановила признаване правото на възстановяване собствеността върху имот –нива, 2.00 дка., находяща се в землището на [населено място], в местност /квартал/ „Над църквата“. В протокола не са описани границите на имота, поради което същият само признава правото на възстановяване, но не притежава силата на титул за собственост и с издаването му не е приключила процедурата по възстановяване на собствеността.

С мотивирано искане на ОСЗ „Източна“, изх. № ПО-15-18937-3/07.06.2024 г. на основание чл.45ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ вр. § 27, ал.2 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ е поискано изготвянето на доклад за внасяне на сесия на Столичен общински съвет за предоставяне на имот с проектен идентификатор 56624.7210.392 за възстановяване на собствеността на наследниците на Б. С. М..

Последвала е кореспонденция завършила с писмо изх.№ СОА24- ДИ04-2063-6/21.11.2024 г. на зам.кмет на Столична община, с което е била върната преписка вх.№ СОА24-ДИ04-2063/5/04.11.2024 г., образувана по заявление от наследниците на Б. М. с искане за прилагане на разпоредбата на §27, ал.2 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ. В писмото е посочено, че към преписката са приложени заявление и решение за признаване право на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници за имот в местността „Над църквата“ с площ 2.000 дка. В случая в общинския имот са проектирани нови граници за имот с проектен идентификатор 56624.7210.392, без доказващи графични и писмени материали за идентифицирането му. Към преписката не е приложен изготвен от общинската служба по земеделие протокол по образец, одобрен от министъра на земеделието и храните, съгласно нормата на чл.45е, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Не било установено местоположението на искания имот, поради което не е спазено условието на § 27, ал.2, т.1 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ, а именно: „установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници“.

Предвид изложеното, при така развитото се производство въз основа на внесеното мотивирано искане от и.д.началник на ОЗС „Източна“ кметът на Столична община не е изготвил докладна

записка и не го е внесъл за разглеждане в СОБС.

Ето защо, с определение № 12120/08.04.2025 г. съдът е приел, че предмет на оспорването е бездействие на административния орган – кметът на Столична община да изпълни задължение пряко произтичащо от нормативен акт.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 256, ал. 1 от АПК, оспорването може да се извърши безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Фактическият състав на цитираната правна норма включва наличие на задължение на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, да извърши конкретни фактически действия при проявлението на определен юридически факт и съответно бездействието на административния орган – неизвършването на тези действия. Бездействието представлява липса на физическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на нормативен акт.

За да е налице бездействие, в нормативния акт трябва да е предвидено правомощие на административния орган да извърши нещо, то да му е вменено като правомощие - задължения и компетентност. Това бездействие настъпва само в случаите, когато при настъпването на юридическия факт, предвиден в съответната разпоредба, административният орган, вместо да изпълни правомощието си, бездейства.

Настоящият случай е именно такъв. Касае се за липса на фактически действия от страна на кмета на Столична община, изразяващи се в изпълнение на нормативно предписано поведение за действие.

Съгласно § 27, ал. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд се приключват по досегашния ред. В ал. 2 на цитираната разпоредба е посочено, че общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд, включително пасища и мери по чл. 19, при наличие на едно от следните условия: 1. установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2. изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост; 3. обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена.

Съгласно чл. 45ж, ал. 1, изречение първо от ППЗСПЗЗ, общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината в случаите по § 27, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ /ДВ, бр. 62/2010 г. /. Въз основа на искането кметът на общината внася преписката в общинския съвет, който се произнася на първото си заседание след постъпване на искането с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ /ДВ, бр. 62 от 2010 г. / – арг. от чл. 45ж, ал. 2, изречение първо от ППЗСПЗЗ. Съгласно второто изречение на същата разпоредба, решението се връчва по реда на Административнопроцесуалния кодекс на лицето по чл. 45д, ал. 2 и служебно – на Общинската служба по земеделие.

В случая административният орган е сезиран по инициатива на общинската служба по земеделие, при условията на чл.45ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ във вр. § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ, като в мотивираното искане е описано, че границите на имота са идентифицирани при спазване на изискванията на чл.18ж, ал.4 от ППЗСПЗЗ, за което е съставен протокол по чл.45е, ал.4 от ППЗСПЗЗ по образец, каквото е изискването при процедура по § 27 от ЗСПЗЗ. Представена е скица –проект от СГКК. Процесният имот е с идентификатор 56624.7210.392 и е образуван при делба на ПИ с идентификатор 56654.7210.378, със стар номер 017078 по КСВ на землище Плана,

който е предаден на Столична община за стопанисване с протокол № 10/2010 г., като земи по чл.19 от ЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ Общинският съвет се произнася на първото си заседание след постъпване на искането по ал. 1 с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 62 от 2010 г.). Решението се връчва по реда на Административнопроцесуалния кодекс на лицето по чл. 45д, ал. 2 и служебно - на общинската служба по земеделие.

От цитираната разпоредба става ясно, че общинският съвет е бил длъжен да се произнесе по направеното мотивирано искане от ОСЗ „Източна“. Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи се извършва с решения от ОСЗ, която е компетентния орган, т. е. произнасянето по реституционното искане за възстановяването на собствеността е единствено в компетентността на ОСЗ, като само тя може да прецени дали са налице пречки за реституция, в това число дали претендиращият имот е бил собственост на заявителя или на негов наследодател, дали има претенции към имота от трети лица или той не може да бъде обект на реституция.

Изпълнението на задължението на кмета на Столична община, съгласно цитираните разпоредби, се свежда до внасяне на преписката в Столичен общински съвет. Не е необходимо волеизявление или дори изявление на този орган, а фактическо действие по внасяне в общинския съвет, задължението за което пряко произтича от закона. Несъмнено е, че кметът на общината не е извършил фактическото действие по внасяне на мотивираното искане на началника на ОСЗ „Източна“, с което е осъществил оспореното бездействие. Задължението му произтича пряко от нормативен акт /ППЗСПЗЗ/ и не е опосредено от преценка на административния орган. При проявлението на юридическия факт – подаване на мотивирано искане от началника на ОСЗ „Източна“, кметът следва да изпълни задължението си – да внесе искането за разглеждане в общинския съвет и то на първото заседание след постъпването му. Целта на производството по чл. 45ж от ППЗСПЗЗ е да се стигне до решение на общинския съвет – волеизявление от компетентния административен орган относно предоставянето на имоти на оспорващия или отказ да се предоставят такива. В случая обстоятелството, че не е взето решение от органа по § 27, ал. 2 от ЗИДЗСПЗЗ се дължи на неправомерно бездействие на ответника в настоящото производство – кмета на Столична община, чието задължение е да внесе искането на заседание на общинския съвет, а той да приеме решение по него. Невнасяне на последното в общинския съвет пречатства произнасянето на общинския съвет, а оттам и възможностите за защита на заявителя в административното производство пред ОСЗ.

С оглед изложеното съдът намира, че е налице неоснователно бездействие на кмета на общината по задължение, пряко произтичащо от нормативен акт, при което за оспорващия – заявител в административното производство пред ОСЗ е налице право да получи търсената от съда защита по чл. 256, ал. 1 от АПК. Ето защо, жалбата, с която е сезиран съдът е основателна.

При този изход на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя. Своевременно е претендирано присъждането на такива в общ размер на 1510 лева, от които 10 лева – държавна такса и 1500 лева – адвокатско възнаграждение. Предвид направеното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, както и с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - дв, бр. 14 от 2025 г.) и действителната фактическа и правна сложност на делото, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в общ размер на 1010 лева, като размерът на адвокатското възнаграждение бъде редуциран до определения минимум от 1000 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК, АССГ, второ отделение, 29

състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА кмета на Столична община да внесе в Столичен общински съвет мотивирано искане на ОСЗ „Източна“, изх. № ПО-15-18937-3/07.06.2024 г. на основание чл.45ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ вр.§ 27, ал.2 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Р. И. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за внасяне на мотивираното искане, считано от влизане в сила на решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му страните.

СЪДИЯ: